

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204079
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512204079.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému O. I., G.. X.XX.XXXX, K. B. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, IČO 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará baštová 2, adresa na doručovanie Budapeštianska 8, Košice, v konaní o zaplatenie 331,94 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo 7.11.2013 č.k. 10C/181/2012-72

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 21,32 eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice-okolie (ďalej iba súd prvého stupňa) rozsudkom zo 7.11.2013 č.k. 10C/181/2012-72 zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 331,94 eur titulom zmluvnej pokuty, ktorá vznikla za porušenia záväzku žalovaného voči právnenému predchodcovi žalobcu spoločnosti Slovak Telecom, a.s. podľa zmluvy o poskytovaní elektronickej komunikačnej služby. Rozhodnutie o zamietnutí žaloby súd prvého stupňa odôvodnil aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a tým, že zmluvná pokuta uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dohodnutá na neurčito a dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa náležitosti platného právneho úkonu. Pokiaľ žalobca alternatívne odôvodňoval uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody, uviedol súd prvého stupňa, že neboli preukázané všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti.

Ďalším výrokom súd prvého stupňa žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 102,57 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporca, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nežiadal priznať, preto mu súd prvého stupňa náhradu nepriznal. Vedľajší účastník žiadal priznať náhradu trov konania. Súd prvého stupňa mal za to, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom, ktorému bola poskytnutá právna pomoc, boli v spore účelne vynaložené. Keďže v dôsledku poskytnutia právnej pomoci došlo k zamietnutiu žaloby, súd prvého stupňa tieto trovy priznal. Ide o 3 úkony právnej pomoci a to prevzatie a príprava, vyjadrenie a stanovisko k vstupu do konania v hodnote po 26,56 eur a režijný paušál 3 x po 7,63 eur. Trovy právneho zastúpenia predstavujú celkom 102,57 eur.

Proti výroku, ktorým bol žalobca zaviazaný zaplatiť trovy vedľajšiemu účastníkovi podal žalobca včas odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Žalobca v 1. rade poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 188/2012, z ktorého vyvodzuje, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane vedľajší účastník zúčastnil. Súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Ďalej poukazuje na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Tvrdí, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si vedľajší účastník uplatňuje, neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenia viacerých rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Žalobca ďalej uvádza, že vedľajší účastník je združenia založené za účelom ochrany spotrebiteľov, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu bolo umožniť, aby takéto združenia mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľov spotrebiteľského združenia vyplýva, že by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Odvolateľ ďalej uvádza, že vedľajší účastník žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa. Právnu pomoc poskytol advokát, za služby ktorého vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Takéto trovy považuje odvolateľ za účelové a podľa jeho názoru ide iba o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom do sporov vstupujú automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Odvolateľ tiež dovoľuje poznamenať, že vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Preto vedľajší účastník nepriniesol do konania žiaden prínos.

K odvolaniu podal vyjadrenie vedľajší účastník, ktorý navrhuje rozhodnutie o trovách konania potvrdiť a uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania. V prvom rade poukazuje na princíp rovnosti zbraní, podľa ktorého nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré žalobca inicioval, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Je toho názoru, že vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrenie k návrhu boli nanajvýš účelné, pretože žaloba žalobcu bola nedôvodná. Ak by si žalobca uplatňoval pohľadávky v súlade so zákonom, nemal by problém s trovami vedľajšieho účastníka. Žalobca nepreukázal nesúhlas spotrebiteľa so vstupom do konania, preto jeho úvaha o nadbytočnosti vstupu, resp. o nesprávnom postupe súdu účelová a neopodstatnená. Vedľajší účastník ďalej uvádza, že pojem účelne vynaložené trovy treba chápať ako poistku pred hradením trov nesúvisiacich s konaním. V danom prípade šlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré súviseli s konaním, vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo vykonané s náležitou starostlivosťou a relevanciou, právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobnému návrhu až potom, čo sa s jeho obsahom dôsledne oboznámil. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal sám pri prvom úkone, ktorý mu patrilo. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Uplatnené trovy konania boli vypočítané v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym

účastníkom konania a tak v súlade s Ústavou SR a ustanoveniami O.s.p. má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta, a to od začiatku konania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, teda vo výroku o náhrade trov vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného dňa 4.7.2012. Po doručení návrhu podal dňa 12.10.2012 vyjadrenie vo vzťahu k uplatnenému žalobnému návrhu, v ktorom poukázal na neprijateľnosť zmluvných podmienok, rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky a Súdneho dvora Európskej únie. Písomným podaním z 31.12.2012 predložil vedľajší účastník vyjadrenie k námietke žalobcu k jeho vstupu do konania. Uznesením z 18.1.2013 súd prvého stupňa rozhodol, že vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného je prípustný. Po tomto rozhodnutí nebolo potrebné osobitne skúmať názor žalobcu na účasť vedľajšieho účastníka v konaní.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V občianskom súdnom konaní majú účastníci rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Z uvedených ustanovení je možné jednoznačne vyvodiť záver, že vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou má oprávnenie v občianskom súdnom konaní zastúpiť sa advokátom. Námietka žalobcu vo vzťahu k tomu, že vedľajší účastník ako občianske združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť schopný byť odborne pripravený bez právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov, nemá oporu v platnom práve. Navyše článok 47 ods. 2 Ústavy SR priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Odvolací súd konštatuje, že žaloba vo veci samej bola zamietnutá. To znamená, že žalovaný bol v konaní plne úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ vznikol nárok na náhradu trov účastníkovi konania, vznikol rovnaký nárok aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že úkony právnej pomoci, ktoré právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal boli účelné a smerovali k ochrane spotrebiteľa. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania je preto vecne správne a odvolací súd ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, plný úspech mal vedľajší účastník, ktorému odvolací súd priznal trovy pozostávajúce z odmeny za 1 úkon právnej služby vo výške 1/2 tarifnej odmeny, čo je 13,28 eur (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). K úkonu právnej služby patrí režijný paušál v sume 8,04 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. trovy odvolacieho konania v celkovej sume 21,32 eur je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.